

אלו הן הגולין פרק שני מכות

מסורת הש"ס

(ה) נ"ל רב הונא, (ג) ז"ל
 כי לא שונא הוא לו,
 (ג) וממקנليس קרבה על ידי,
 רצ"ב, (ד) רצ"ל דא"כ,

- תורה אור השלם
- טוב ו ישיר יי' על בך נסן
- רצתה דברים יט כבש ויהה לנו שמה כל
- אשר ייחילך יי' אל תהזק ו שלשת את גבול ארץך
- תבן לך חדרך ו שלשת את גבול ארץך

יורה חמיטים בךך:
תחלמי זה
3. ואשר לא
ואלהות אביה
שבתי לך מקום אשר
ניתן שמה: שמות כא
4. כאשר אין מושל
הקרומני מרשותו יצא
רשע ויריד לא תורתך
שומאל אליך
5. ואמר אלהים אל
בלם לא תלו עמודים כי
ברוך הוא:

במדבר כ ב' 6. ובא אליהם אל
כלים ליליה והוא אמר לך בא
הנשאים קום לך אהם
ויאך את דברך אדרבר אליך
תעשה במדבר כ ב'

7. כי אמר יי' לאך
קדוש שישראל אני יי'
אליך מלוך לדודעך

מזריכר ברכות תלך:
ישעיהו מה י' 8. אם לצלמים הוא ילענין
ולענינים יתנו חן:
משל ג' לד'
9. פן ירדך גאל הרם
אחרי הרצתם כי יחטם

לככו והשיגו כי ירבה
הדרך והכחיו נפש ולב
אין משפט מות כי לא
שנא הוא לו מתמול

10. וזה דבר הרצח אשר יונוס שמה וחי אשר יכח את רעשו בגליל דעתה והוא לא שנא לו מותמלה

11. ושלחו אותו משם נתננה עירונו ולקחו אתו דברים יט שלשם:

אתו ביד גאל הדם
דבורי יט' בומת:
12. והציגו העדרה אה
הרצעת מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדרה אל
עיר מקלטו אשר נס
שםה וישב בה עד מותה
הכהן הגדול אשר משב
אתו בשמנון וקריש:

במדבר לה כה
13. ונס אל אחיה
מן הרים האלה ועמלה
פתח שער העיר רודריה
באוני וקמי העיר הדודית
את דבריו ואספו את
העיר אליהם נגנוו ל-
מקום ושב עמו:

14. יהושע כ ד
וְתַפְשׂוּ בָּו אֲבִיו וְאָמֵנוֹ
וְהַרְצִיאוּ אֶתְנוֹ אֶל זָקִינְתּוֹ
עִירָה וְאֶל שַׁעַר מִקְמָתוֹ
דְּכָרִים כָּא ט

15. וְהִיָּה הַקְרָבָה
אֶל הַחַלֵּל וְלִקְחוּ זָקִינְתּוֹ
הַעִיר הַהוּא עֲגָלָת בְּקָרְבָּן

דברים כא ג
לא משכה בעל:
אשר לא עבד בה אשר

ה' כהונת עט פולחן דרכיס. בכל מקום קאיו צי למלים
ח' מהד פונה נער מקובלן קיא עץ מקוע גלומו דרכן וכמונ
ט' פפח ניא פיטחה. כטביה רודה נדורות בפראם ורומיס
ו' תחקילן: ואטהנישס אגה ידו. זא חלמר סכטוב צהער יומל

וְהַמְלִי נֶה מִיָּמִים
נֶה דְמַתְנֵי הַיכָּם
לְלִין בְּצָבֵיל סְפִיר
גַּתְהָ מַוְכָּם סְפִיר

“מקלט היה כחוב על פרשת דרכם כדי שיכיר
הרצויח ויפנה לשם אמר ^๖ רב הונא מאי קרא
יתכין לך הדרך עשה [לך] הכהן לךך רב
חמא בר חנינא פחה לה פחה לאhai פרשתא
מהכא ^๗ טוב וישראל ה' על כן יורה חטאים בדרכ
אם לחטאיהם יהוה ק' לצדיקים ר' ש' בן לקיים
פתח לה פחה לאhai פרשתא מהכא ^๘ ואשר
לא צדה והאללים أنها לירדו ונגו ^๙ כאשר
יאמר מישל הקדמוני מרשעים יצא רישע ונגו ^๔
במה הכתוב מדבר בשני בני אדם שהרגנו את
הנפש אחד הרג בשוגג ואחד הרג במזיד
לווה אין עדים ולזה אין עדים הקב"ה ממיין
לפונדק אחד זה שהרג במזיד יושב תחת
המוליך וזה ישברו בישונו יירבד בחוליה וגעל

המזכיר קולמוס ממדיני פסקון גני
מיושן נסמן נל מיימי קלה
גבוי מושן כן נוילה נטביה וועוד
נכלה דע"כ צדיקיון ליכט נמיינר
דמלוליאן קולמוס זידע"כ פסיון רבי:
חדר אמר מבייאן ענלה ערופת.
מיינס דאלה מון (טומס דז)
עדן עגלא ערוףש פון מוזען קלה
מעיר טיס נס נ"ד ו"ל דסתס
מיילי כגן דליך עוויזות וועונד
ונטלם מוויינט טס נ"ד כוון דמיין
לטוקומי קלה דמקמי ניס הפל
טכל מויי כגן סלון טס נ"ד
בכל הצעירות סקמלוונט סאלך
המרין למ"מ מולדין מוייסו:

מה א מיי ס"מ מה
 רותה הילכה כ שמונה
 עשרין וו:
 מט ב מיי ס"מ מה
 מזונין ליל' ה פ"ז
 כל הילכך ע"ז:
 ג מיי ס"מ מהן רותה
 הילכה ט:
 נא ד מיי סס פ"ז:
 נב ה ו מיי סס פ"ז
 הילכה י:

גלוין הש"ט
נמ"י, וזה שהרג בימי
נהריה. עיין פסחים דף ק'
פ"ז מ"ק ד"ה מ"י:

מוסך רשי
לזה אין עדים. לנו כי
עדין פדרר שיעירין, וזה נל'
נקרא זהה לנו גלן (שוחה
בא י'). ונפל עלייה
והרגו. ועדים מעדים
עליו ומחייבים אותו לנגולות
(בב).

